த்துக்கேலோபம்வருமென்றுபயந்து வை
ஷ்ணவமதோத்தாரகராகிய **ராமானுஜ
பாஷியகாரர்,** தான் ஆசாரியருக்கு
ச் செய்துகொடுத்த பிரமாணத்தையும் க
வனிக்காது, பொது நன்மையேயோசித்
து, கோபுரத்தின்மீதேறி அனைவருக்கும்
தெரியும்படியாக துவயத்தைகோஷித்தா
ரென்று, பெரியோர்சொல்லக் கேட்டிருக்
கின்றனமல்லவா? நம்முடையமதத்தின்பி
ரிவுகளிலொன்றுக்கு மாத்திரம் லோபம்
வருமென்கிற பயத்தினால் இவ்வளவுசெ
ய்ததை சரியென ஒத்துக்கொள்ளும் நா
ம் நம்முடைய மதம் முழுமையும் கூண்
டோடு கைலாசத்துக்குச் செலுத்த அன்
னிய மதத்தார் பலவாறாய் முயற்சிசெய்யு
ம் இக்காலத்தில், நம்முடைய மதத்தை
நிலை நிறுத்துவதற்காக என்னதான் செய்
யலாகாது? நம்முடையமதத்தில் ஒரெழு
த்துந்தெரியாது, தெளிவாய் அச்சிடப்பட்
ட கிரீஸ்துமதபுஸ்தகங்களைக் கண்டும், பா
திரிகளுடைய ஆதாரமற்ற தூஷணைகளைக்
கேட்டுமல்லவோ நம்முடைய சிறியோர்க
ள் மதிமயங்கிப்போகிறார்கள். இச்சமயத்
திலும் நாம் அசிரத்தையாயிருப்பது நியா
யமா, தர்மமா, கடவுளுக்குத்தான் இஷ்ட
மா. வேதார்த்தங்களை வெளிப்படுத்துவத
ற்கு இன்னும் பலஹேதுக்களுளவாயினு
ம், இது ஒன்றே போதுமானதாயிருக்கி
றது.

இதுதவிர நமது தேசத்தாருக்குப் பிர
யோஜனமாகும் பொருட்டு, [illegible]கிருஷிசா
ஸ்திரம், பதார்த்தவிக்கியான சாஸ்திரம்,
ராஜியதந்திர சாஸ்திரம் முதலிய விஷ
யங்களில் இங்கிலீஷ் நூல்களின் பொ
ருள்களை கூடியவரையில் சங்கிரகித்து, இ
ந்த பத்திரிகைமூலமாய் நம்முடைய ஜன
ங்களுக்குத் தெரிவிக்க நிச்சயித்திருக்கி
றோம்.

கடைசியாக நம்முடைய ஏற்பாடுகளிலு
ம், ஆசாரங்களிலும் சாஸ்திரத்திற்கும், யு
க்திக்கும் முற்றும் விரோதமாயும் நம்மு
டைய க்ஷேமத்துக்கும், விருத்திக்கும்
ஹானியாயும் உள்ளவைகளைக்குறித்தும்,
பிரசங்கிக்கப்படும். நம்முடைய பாஷையி
ல் வசனகாவியமில்லாத குறையையும் கூ
டியவரையில் பரிபூர்த்திசெய்ய[illegible]
ச்சயித்திருக்கிறோம்.

இந்த பத்திரிகையின் ஸ்வ[illegible]
யும், உத்தேசியத்தையும், பிரயோ[illegible]
தையும் நன்றாய்த்தேர்ந்து, நம்மு[illegible]
கள் தகுந்தபடி இதை ஆதரிப்பார்க[illegible]
ல், இதை பிரகிருதத்தில் யோசித்தவ[illegible]
மாதத்துக்கொருதர மாத்திரமன்றி, இ[illegible]
ண்டு அல்லது மூன்றுதரம் பிரசுரம்[illegible]
ய்ய நிச்சயித்திருக்கின்றனம். நம்முடைய
தேசத்திலுள்ள புத்திமான்களும், கடவு
ளும் ஒருமித்து, இதை அபிவிருத்திசெ
ய்வார்களென்பதில் நாங்கள் எவ்வளவும்
சந்தேகிக்கவில்லை.

சதிர்.

எக்காலத்திலும், எத்தேசத்திலும், எவ்வ
கைமனிதரும், ஒருகாரியத்தைத் தொடும்
போதும், விடும்போதும், அவர்கள் உத்தேசி
யமெல்லாம் ஆநந்தம் அல்லது இன்பமே
யென்பது உள்ளங்கைக் கனியாதலா[illegible]
தை நிரூபிக்கவேண்டியது அவசிய[illegible]
இந்த இன்பம் சிற்றின்பமென்றும்[illegible]
பமென்றும் இருவகைப்படும். இ[illegible]
கத்தில் அடையக்கூடிய ஆநந்தமெ[illegible]
திரண்டாலும் உபமானமாகாததும், [illegible]
ருளுடையோருக்குங் கிடையாமல் அ[illegible]
டையோர் கைத்தனமானதும், மனதுக்[illegible]
வாக்குக்கும் எட்டாததுமாகிய, அளவ[illegible]
நிலையுற்ற மோக்ஷ சாம்பிராஜிய ஆநந்த[illegible]
னுபவமே பேரின்பமாகும். இது ஒழிந்த
தெல்லாம் சிற்றின்பமானாலும் அதில் தார
தம்மியமுண்டு. பேரின்பத்துக்கு உதவியா
கும்போது அதை உத்தமமென்றும்; அதற்
குத் தடையாகாதபோது மத்தியமமென்
றும், அதற்கு விரோதமாகும்போது அத[illegible]
மென்றும், கொள்ளவேண்டும்.

சிருஷ்டியிலுள்ள ஜீவஜந்துக்களுக்கெ[illegible]
லாம் இன்பந்தருவதில் ஸ்திரீபுருஷ[illegible]
க்குச் சமானம் வேறொன்றுமில்லையெ[illegible]
கவிகள் அதை சிறப்பித்து, கொண்ட[illegible]
ருக்கிறார்கள். இதுபற்றிதான் ம[illegible]
லம் முதலிய சந்தோஷ சமய[illegible]
சாக பரிபூர்த்திக்கு ஸ்திரீ[illegible]
கியமாய் கொள்ளப்பட்[illegible]
ளைத்தரித்து, மனதில[illegible]
சிறப்பித்து, பாடுவதும், ஆ[illegible]
லோகத்திலும், பரலோகத்[illegible]
தருமென்றெண்ணி நம்மு[illegible]

சய்து வந்தார்களென்பதில் அவ்வ
ந்தேகமில்லை. நாமோ அதைவிட்
பாவவழியிலாவது செல்லாதிருக்க
டாமா? இவ்விரண்டுவழிகளையுந்துறந்
ர்ப்போர் பழிக்கவும், ஆத்மா நசிக்க
பொருள்களழியவும், பாவம்பெருகவு
விலைமாதருக்குப் பொருள்தொலைத்து,
லைபாதகத்தைத்தேடுவதைநன்றாய்யோ
க்குங்கால், நாம் முன்செய்த பாவத்திற்கு
இனி அடையும் நரகத்துக்கும் நிதர்சனம்
வரும் வேண்டுமோ?

இந்தவழக்கம் கிராக்ஷேபமானவும், நிர்நு
ஷியமானவும் ஆதிஉத்தேசியத்தினின்றுநழு
வி, சிந்தையிலும் செய்கையிலும்பாவத்திற்
குஹேதுவாகி, கெட்டு, உருவழிந்து போயி
ற்றாயினும், பகுத்தறிவும், பாவதோஷத்தில்
அச்சமும் உள்ள, நமதுதேசத்து புத்திமான்
கள், அதை முயன்று சீர்திருத்துவது தங்க
ளைப் பொறுத்தகடமையென்றும், ஆவசிய
கமென்றும், கொள்வார்களென்பதில் எங்க
ளுக்கு நம்பிக்கையுண்டு. ஆகிலும் பிரகிருத
த்தில் நம்மவர் அவலம்பிக்கும் சதிர்களின்
தன்மையினால் விளையும் பலவிதமான தீமை
களையும் அதை சீர்திருத்தவேண்டியவழியை
குறித்து, சிறிது கூறுவோம்.

பான குற்றங்களை மறைத்து, இல்லா
கைப் பெருக்கிக்காட்டுவது, இரவின்
வமென்பதற்கு, பகலில் கோரமாய்
ன்றும் வேஷமே இரவில் அழகாய்வி
துவது எல்லோருக்கும் வெளிச்சம். கு
கள் விஷயத்திலேயே இப்படியானால்
கில்சிறந்து, மெய்யாபரணங்களணிந்து,
லையுயர்ந்த ஆடைகள் தரித்து, குயிலை இக
ழும் குரலுடனும், மன்மதனை மயக்கும்அபி
னயங்களுடனும், வேசியாய்த் தோன்றிவரு
ம்கலியுகமிருத்யுவினுடைய வலையில் சிக்கா
மல் பிழைப்பது, விசுவாமித்திரரைப்போன்
ற ரிஷிகளுக்கே அருமையானால், சதிர் சபை
களை அலங்கரிக்கவரும் வெறும் பெரியமனி
தர்கள் படும்பாடுதான் என்னவென்று கேட்
வேண்டுமோ? சதிர்களுக்கு வருவோரில்
ண்மையான கனவான்களில்லையாவென்று
லா, அவர்களும் படிப்படியாய் மோசம
டவார்களென்பதற்கு பிரகிருதத்தில் உயி
ழ்பவரில் பலரை உதாரணமாயெடு
க்கக்கூடுமாகிலும் நாங்கள் அப்படிச்
ல் ஒரு உபாக்கியானத்தைக் கூறு
தவியாசரிடத்தில் பிரும்மவித்தி
சித்தவர்களில், வெகு த்ருடசித்
சாரருமாகிய ஜெயமுனி என்கி
ஒருக்கால் வியாசராலெழுத
த்தகத்தைப் படிக்கும்போது,
வாம்ஸம பிகர்ஷதி" என்கிற

வாக்கியத்தைக்கண்டு "இதென்ன புதுமை
"நம்மையொத்தபண்டிதர்களும் விஷயத்தி
"ல் மதிமயங்குவது சாத்தியமோ, நூலாசிரி
"யர் பிழையாயெழுதினார்" என்று யோசித்
து, அதைத் திருத்தி "வித்வாம்ஸந்நாபகர்
ஷதி" என்று எழுதினார். அதையறிந்தவியா
சர் ஒருநாள் தன் ஆசிரமத்தைக்காக்க, அந்த
ரிஷியைவைத்து வெளியில் எழுந்தருளின ச
மயத்தில், கனமழைபெய்யஆரம்பித்தது. பிற
கு சற்றுநேரத்தில், அப்ஸரசுகளெல்லாம் ப
ணிசெய்யத்தக்க சிருஷ்டியிலுள்ள அழகெல்
லாம் திரண்டுவந்தாற்போல ஒரு பெண்ணு
ருவங்கொண்டு, மழைக்காக ஆசிரமத்தில்
தங்க வந்ததுபோலும், அவ்விடத்திலுள்ள
சிஷியனைக்கண்டு அஞ்சியதுபோலும், நடித்
த வியாசரின் உண்மையையறியாத அந்தரி
ஷியானவர் "அம்மா நீர்அஞ்சவேண்டாம் இ
"ந்த அறையில்சென்று நீ முத்திரை செய்
"துகொண்டுசுகமாயிருக்கலாம்" என்றுசொ
ல்லிவிட்டு, அருகிலிருந்த வோரரசமரத்தடி
யில் படுக்க, மழைநின்று பூர்ண சந்திரனுதி
க்கக்கண்டார். நிலவைப் பகலென்றெண்ணி
குயில்கள் கூவ, காமத்தீமூட்டும் தென்றல்
மோத, விருக்ஷங்களின்இலைகள் ஒத்துபாட
சிறந்த புஷ்பங்களின் கெந்தம்வீச, ஏகாந்
ஆசிரமம் இசைந்திருக்க, அழகில் ஒப்பற்ற
ள் உள்ளிருக்க, மதனவெறிகொண்ட அ
ரிஷியானவர், கதவைத்திறக்கும்படி பல
ருய் பஞ்சிகெஞ்சிகேட்டும், திறவாமை
டு, காமநோய் பொறுக்காது இறப்பேறிகூ
ரைபிறித்துகுதித்த உடனே, காலாந்தகனை
க்கண்ட கடனாளியைப் போலே திடுக்குற்று
பய மடைந்து, மெய்மறந்து, பிறகு கண்வி
ழித்து, தான் காணக்கோரியபெண்ணுக்குப
தில், ஜடையும் மரவுரியும், கையுங்கமண்ட
லமாய் வியாசரெழுந்தருளியிருக்கக்கண்டு
"சுவாமி நான்கெட்டேன்கெட்டேன், என்
"னகங்காரத்துக்குப் பட்டேன்பட்டேன்"
என சாஷ்டாங்கமாய்விழுந்து அபராதக்ஷா
பணம்செய்துகொண்டு, முன்திருத்திய நூலை
எடுத்து"கர்ஷதிகர்ஷதிகர்ஷதியேவ" என்று
மும்மடங்கு எழுதினாரெனபெரியோருரைக்
கக் கேட்டிருக்கின்றோமல்லவா? இதையெல்
லாம்யோசிக்கையில் தன்மனந்தனக்குவசமி
ல்லையென்றும், ஆதலால் அது கெட்டவழியி
ல் சென்றபிறகு அத்துடன் போராடுவதை
காட்டிலும், அந்தவழியை அடைத்து விடுவ
து உத்தமமென்றெண்ணி உறுதியாய் நிற்ப
தே புத்திசாலித்தனத்துக் கடையாளமாம்.

இந்தச்சதிர்களுக்கும் இன்னும் கொடிய
பல ஹேதுக்களுக்குஞ் சலிக்காத உறுதிமன
முடைய பெரியோர்களுக்கு இதினால் யாதொ
ரு பழிப்பும் நேரிடத்தக்க தில்லையேயெ

ருலோ, அதை நாங்களாக்ஷேபிக்க வில்லை.
அது அவர்களுக்கு யாதொரு தீமையும் வி
ளைக்காவிடினும், அதினால் அசலாருக்கு வி
ளையும் பயனையும் சற்று யோசிக்க வே
ண்டாமோ? பெரியோர் நடத்தையே சி
றியோர்க்குச்சாஸ்திரம். ஆதலால் செல்வப்
பொருளிலும் கல்விப் பொருளிலும் ஒரு
மிக்கச் சிறந்தவர்கள்பரிசுத்தசிர்தையுடன்ச
திர்சபைகளுக்குச்சென்றாலும், அவரை அண்
டின பாமரர்களும் அவ்வாறே தம்முடைய
மனதை பரிசுத்தமான நிலையில் நிறுத்திக்
கொள்வார்களென்று எப்படி எண்ணக்கூடு
ம்? ஒருவேளை யவர்கள் இதரர்களை நிஷே
திக்கப்புகுங்கால், அயலார் இவர்கள் பேச்
சில் தேவர்கள்போலிருந்தாலும், செய்கை
யில் நரகரோ என்று இகழ்ந்து, அவர்கள்சொ
ல்லை மதிக்காது, தங்களிஷ்டத்துக்கு இசை
ந்தபடி நடப்பார்களல்லவா?

தன்வயிறுநிறைந்தால் பானை மூடுவானே
ன்என்கிற பழமொழிப்படிக்குஅவனவன், த
ன் ஆத்மாவைக்காக்கவேண்டுமேயல்லாமல்
அயலாரெப்படி யானாலென்ன என்றாலோ
நமக்கும் மிருகங்களுக்கும்உள்ளபேதமெல்
லாங்கூடி யிவ்வளவே. சுவப்பிரயோசனத்
தை மிருகமும் கைவிடாதாகையால் அதினு
ம் சிறப்பைக்கோரும் மானிடன் தன்பயனை
மாத்திரமேயன்றி பிறர்பயனையும் மனதில்
நாட்டி நடக்கவேண்டுமல்லவா? தன்பயனி
லும் பிறர்பயனைஅதிகமாய்க்காப்பதுநமதுக
டமையென்று பெரியோர்கள் கொள்கைக்கு
திருஷ்டாந்தமாகதிருவள்ளுவநாயனார்“தெ
ன்புலத்தோர்தெய்வம்விருந்தொக்கலுனெ
ன்ப” என்பதில் தன்னைக் கடையில்வைத்து
உரைத்ததே போதுமானதாயிருக்கிறது.

கடைசியில் இது ஆவசிகமானதெனில் இ
வ்வளவு தீங்குள்ள தானாலும் பெரிதல்ல.
கொஞ்சமாகிலும் லாபமில்லாத இந்த பாவ
ச் செயலினால் விளையும் துன்பங்களை இதுவ
ரையில் ஒருவரும் சேஷமில்லாமல் உரைக்
கவில்லையென்றால், எங்களாலெழுதி முடியு
மோ? அப்பன் தேடிவைத்த அரும்பொரு
ள் அழியவும், அன்னை யூட்டிவளர்த்த அழ
குடம்பு வடியவும், முன்னோர் உபதேசித்
த நன்னெறிகள் கழியவும், பெரியோர்க
ள் மனம் நொந்து பழிப்புகள் சொறியவும்,
நல்லோர்தனைவிட்டு பொல்லாரை யிணங்க
வும், பொய், கோள், அசத்தியம், பாலும்ப
ழமாகவும், மனைவி, சுற்றத்தார், மக்கள், வ
யிறெரியவும், கடுநரகமவனைமடுக்க வாய்தி
றக்கவும், ஒருவன் தன் இயல்பையும், கட
மையையும், மறந்து நடப்பதை என்னென்
று கூறுவாம்? ஆதலால் இந்த அதம இன்ப

த்தை துன்பமெனக
யோன் கடமை.

நாட்டியத்தை அடிய
ண்டியதானாலும், கீதவாத
ம் அந்தத்தன்மையானநல்
உத்தேசியமானால், கடவுளின்
யான குணங்களைப் பொழிகின்ற
வியசுவரங்களால் பரிமளிக்கின்றவு
த கானங்களைக்காட்டிலும் சிறந்ததும்
துண்டோ? இதற்கிரண்டாவது, கட
வாழ்த்தி நல்லொழுக்கமுள்ளவர் செ
ம் கீதவாத்தியங்களைக் கேட்பதில் ப
மூண்டு கேடுமில்லை. இவ்வழக்கம் கு
வே யல்லவா! சங்கீதவித்துவான்களில்
மல் தேசம் பாழ்த்துப் போயிற்று.
தவித்தை தாசிகளிடத்திலே யிருப்பதி
லும், அதில் சாதாரணமாய்ச் சொல்லு
விஷயம் துஷ்டமாயிருப்பதினாலுமல்லவ
பாடும் சிறியோரைப் பெரியோர் துஷ்ட
ன்றும் சகவாசத்துக்கு அயோக்கியனென்
றும் நிந்திக்கிறார்கள்.

கடைசியில் எந்த நிமித்தம் அருள் கடவு
ள் நமக்குப் பொருளை யளித்ததோ அதை
சற்றும் நினையாது; இவ்விதமாக அதைப்
பாழ்க்கிறைப்பது, நமது தன்மைக்கடுத்த
தா? மனிதர் தர்மத்துக்கடுத்ததா? கடவுளி
ன் கருத்துக்கடுத்ததா?

ஆகையால் பேரின்பமே இன்பமெனவு
ம், அதற்குதவும் சிற்றின்பமும் சிறக்கு
மெனவும், மற்றின்பமெல்லாம் துன்பமெ
னவும், உறுதியாய் நம்பி அதற்கியைந்தபடி
நடக்கவேண்டியதே நியாயக்கடவுளின் ஆ
க்கினையாம்.

அர்த்த சாஸ்திரம்.

பணம்.

பணமென்பது எவ்வளவு உபயோக
ளதாயிருக்கிறது! பணமென்கிற ப
மொன்றில்லாவிட்டால் நமக்கு வேண்
வற்றில் எதையும் அடையக்கூடாதல்ல
கன்னனுக்கு அரிசியும், துணியும்.
வேண்டியபோது அதுகளுக்கு
கொடுக்க அவனிடத்தில் சில
தவிர வேறொன்றுமிராது
வன் தனக்குவேண்டிய
பொறுமோ? அவ்வளவு
டுத்து அரிசி வாங்கிச்
க்கும். மற்ற பண்
அவனிவ்வாறே செ

ஒருவேளை அ
வேண்டாமலும்

...ளுன் பாத்திரங்களை
...யனைத்தேடி அவனிட
...களைக்கொடுத்து, அவை
...ணியை வாங்கிவந்து அரி
... கொடுத்து; அவனிடத்திலிரு
... வாங்கிக்கொள்ள வேண்டியிருக்

...ந்த வியாபாரங்களெல்லாம் வெகு வ
...த்தத்தை யுண்டாக்குமல்லவா ! பணமெ
...லும் பண்டமிருந்தால் இந்தவருத்தமெ
...ாம் நீங்குமே ; பணமுடையவன் அதை
...காடுத்துத் தனக்கு வேண்டியதெல்லாம்
...டையக் கூடியதாயிருக்கும. அரிசிக்கார
... அதைபெற்றுக்கொண்டு அரிசி கொடுப்
...ான். ஏனெனில் அதைக்கொண்டு, துணி,
...நெய், முதலிய தனக்கு வேண்டியவையெ
ல்லாம் அடையக்கூடுமென்று அவனுக்குத்
தெரியும். பணம் வழங்காவிட்டால் மனித
ருக்கு எவ்வளவுவருத்தமும் காலவிரயமும்
நேரிடும்.

அல்லாமலும் நாமிருக்குமிடத்தில் கிடை
யாததும் தூரதேசத்திலிருப்பதுமாகிய ஒரு
பண்டம் வேண்டியபோது, நம்மிடத்திலி
ருக்கும் பண்டங்களை அந்த தேசத்துக்கு
சுமந்து கொண்டுபோவதில், வெகுவருத்த
ம் நேரிடும். இப்படிக்கன்றி பணம் வழங்கி
வருமாகில், அது சொற்பவிடத்தில் அடங்
கத்தக்க தாகையால், எவ்வளவுதூரமாகிலு
ம் வருத்தமில்லாமல் கொண்டுபோகக்கூ
டும்.

மற்றபண்டங்களைப்போல பணம் அழிய
...த்தக்கதல்ல. அரிசி, பழம் முதலியவை அ
...ழகியாவது, மக்கியாவது கெட்டுப்போகும்.
...ணமோ அப்படியல்ல. அதை மண்ணில்
...தைத்தாலும், பெட்டியில் வைத்தாலும்,
...பிலிருக்கினுலும், அதின்மதிப்பழியாது.

...பணத்துக்கு தரைத்தனத்தார் முத்திரை
...லேயே மதிப்புண்டாகிறதில்லை. மற்ற
...டங்களைப்போலவே அதற்கும் சுவபா
...காலே மதிப்புண்டாகும். அதின்மதிப்பு
...தல்ல. இன்றைச்கு ஒரு ரூபாய்
...டி அரிசி கிடைக்குமானுல் நா
...படியும், மற்றொருநாள் பன்
... கிடைக்கும்படி யிருக்கு
...த்துக்கும் விலைமாறுவது
...க்கிறது. இவ்விடத்தில்
...ப்பட்ட நாணயங்க
...ல்லப்பட்டதே யல்
... முதலியவைகளை
...து இனி பிரஸ்தா

பிரகிருதிசாஸ்திரம்.

ஆவியந்திரம்.

பரபிரம்மத்தின் வாசாமகோசர மான
சக்திகளில் சிறிதாவது நன்றாய் அறிந்து
ஆநந்தத்தை அநுபவிப்பதற்கும், நாம் ஞா
னத்திலும், சவுக்கியத்திலும், செல்வத்திலு
ம், விருத்தியாவதற்குமுள்ள பலசாதனங்
களிலொன்றாகிய ஆவி யந்திரத்தைக்குறித்
து சிறிது கூறுவோம். இந்தயந்திரத்தின்
உபயோகங்களையும் சரித்திரத்தையுங் குறி
த்து, இனி விசாரிக்கப்படுமாகையால், பிர
கிருதத்தில் இதின்சுவருபத்தையும், அவய
வங்களையுங் குறித்து மாத்திரம் சுருக்கமா
யும், தெளிவாயும் விவரிக்கத்தொடங்குகி
றேம்.

முதல்படத்தைப்பார்க்க. அதில் எஎ.
ஆனது நீரடங்கிய ஒரு லோகத்தினுல் செ
ய்யப்பட்ட கொப்பரை. அந்த நீரைக் கொ
திப்பிக்க, பிபி. ஆகிய உலையில், தீ இடுகி
றது. இந்த உலை, யய. முதல் அந்த கொ
ப்பரையை பலபக்கமும் சூழ்ந்திருக்கும்,
கொப்பரையிலுள்ள நீர் ஆவியானபிறகு,
சிசி. என்கிற குழல் மூலமாய்ச்சென்று,
டிடி. என்கிற பெட்டியில்போய் அடையும்.
இந்தபெட்டியைப்பற்றிய விவரம் நன்றாய்
த்தெரியும்பொருட்டு இனி உ-வது படத்
தைப்பார்க்க. இதில் மேற்படி, டிடி. என்
கிற பெட்டியிலிருந்து ஆவியானது, இஇ.
என்கிறகுழல் மூலமாய்ச்சென்று; ஸிலிண்
டரின் * மேல்புறத்தில்பிரவேசித்து க்ஷக்ஷ.
என்கிற பிலடைப் பலகையை கீழ்ப்புறமா
யாவதுதள்ளும். அல்லது, ஸஸ. என்கிறகு
ழல்மூலமாய் ஸிலிண்டரில் பிரவேசித்து,
மேற்படி பிலடைப்பலகையை மேல்புறமா
யாவது தள்ளும். இந்த பிலடைப்பலகைக்
கு ஒருபக்கத்தில் ஆவி பிரவேசிக்கும்போ
து மற்றொருபக்கத்திலுள்ள ஆவி போனவ
ழியாலே வெளியில்வந்து, ச. என்கிற து
வாரத்தில் பிரவேசித்து, முதல் படத்தில்
குறித்திருக்கிற, சக. என்கிற குழல் மூல
மாய் இறங்கி, ஹஹ. என்கிற தொட்டியி
ல் பிரவேசிக்கும். ஐஐ. என்கிற சறுக்கு
கதவு மேழும் மேலுமாய் மாறிமாறி அசை
யும்படி செய்திருக்கிறபடியால், ஆவிப்பெ
ட்டிக்கும், ஸஸ. என்கிற குழலுக்கும் சம்

---

* ஸிலிண்டரொன்றால் இருப்புப் படிபோ
ல்உருண்டு நீண்டு இருக்கிற ஒருபெரியலோ
கபாத்திரம் இதில் மேல்புறத்தில் மாத்திரம்
பிலடைக்காம்பு நுழையும்படி ஒரு துவா
ரமிருக்கும்.

மந்த முண்டாகும்பொழுது, இஇ. என்கிற குழலின் சம்மந்தம் அடைந்துபோகும்படியாயும், இஇ. குழலுக்கு சம்மந்தமுண்டாகும்பொழுது, ஸஸ. என்கிற குழலின் சம்மந்தம் அடைந்துபோகும்படியாயும் இருப்பதுமல்லாமல், ஸஸ. வுக்கு பெட்டியுடன் சம்மந்தமுண்டாகும்போது, ஸிலிண்டரின் மேல்புறத்திலுள்ள ஆவி, இஇ. மூலமாய்வந்து, க. என்கிற துவாரத்தில் பிரவேசிக்கவும், இஇ. க்கு பெட்டியுடன் சம்மந்தமுண்டாகும்போது, ஸிலிண்டரின் கீழ்புறத்திலுள்ள ஆவி, ஸஸ. மூலமாய் வந்து, க. என்கிற துவாரத்தில் பிரவேசிக்கவும், வழி ஏற்படுகிறது.

இவ்விதமாக ஒரு குழலால் பெட்டியிலிருந்து ஸிலிண்டரின் ஒருபக்கத்தில் ஆவி பிரவேசிக்கும்பொழுது, அந்த ஸிலிண்டரின் மற்றொரு பக்கத்திலுள்ள ஆவி மற்றொரு குழலால் வெளியில்வந்து, க. என்கிற துவாரத்தால் கீழே இறங்கிவிடுகிறபடியால், பிலடைப்பலகை மாறிமாறி கீழும்மேலுமாக அசையும்படி நேரிடுகிறது.

இந்த சறுக்குக்கதவு கீழும்மேலுமாய்எப்படிஅசையுகிறதென்றால், ற. என்கிறசஹாய சக்கிரம் அசையும்போது, அதின்இரிசின்மேல், ழ. என்கிற மற்றொரு சின்னசக்கிரம் சொழுலுகிறது. இந்த சின்னசக்கிரத்தின் இரிசு அதுக்கு சரியாய் நடுவிலிராமல் கொஞ்சம் ஒதுங்கியிருக்கிறது. இந்தசக்கிரத்தைச் சுற்றிவருகிற ள. என்கிறகயிறு, ல. என்கிறகீலத்தின் ஒரு பக்கத்தைப்பற்றி அதையும் சுற்றும்படிசெய்கிறது. இந்தகீலம், ※ம என்கிறகிலத்துடன் ஒட்டியும், ம. என்கிறகீலம் சறுக்கு கதவின்பிடியுடன் ஒட்டியும், இருக்கிறபடியால், அந்தசக்கிரம் சொழுலும்போது, சறுக்குகதவுகீழும்மேலும் அசையுகிறது.

ஸிலிண்டரிலிருந்து வெளியில்வந்து,க. என்கிறதுவாரத்தில்பிரவேசிக்கிற ஆவி வீணாய்ப்போகிறதில்லை. அது கக. என்கிறகுழலால் வந்து, ஹஹ. என்கிற தொட்டியில்பிரவேசித்த உடனே அதிலுள்ளநீரின் சம்மந்தத்தால் சூடுகுறைந்து ஜலமாகி மறுபடியும்கொப்பரையில் போய்சேர்ந்து, மறுபடியும் ஆவியாகிறது.

இந்த ஆவி மறுபடி கொப்பறையில்போய் விழும் வழி யென்னவென்றால், ஹஹ, என்கிற தொட்டியைச் சுற்றி யிருக்கிற, ஙங என்கிற பெரிய தொட்டியிலுள்ள குளிர்ந்த நீர் ⊙ என்கிற அடையாளமுள்ள துவாரத்தால், ஹஹ. தொட்டியில் பிரவேசித்த உடனே, இந்த நீரும் ஸிலிண்டரிலிருந்து திரும்பிவரும் ஆவியும் கலந்து சுடுநீராகி, ஞ. ஆகிய வாதயந்திரத்தின் சகாயத்தால், ட. என்கிறதுவாரத்தால்போய், ஒ. என்கிறதொட்டியில்விழுகிறது. ட. என்கிறதுவாரத்திலுள்ள கதவு ஒருபக்கத்தில்மாத்திரம் திறக்கத்தக்கதாகையால், ஒ. என்கிற தொட்டியிலிருக்கிற நீர் மறுபடி ஹஹ. என்கிறதொட்டியில் பிரவேசிக்க மாட்டாது. பிறகு, உ. என்கிற ஜலாகர்ஷகயந்திரத்தால், ஒ. என்கிற தொட்டியிலுள்ள ஜலம் வெளியில்சென்று, ஆஆ. என்கிற குழல் மூலமாய்ப்போய், ப.என்கிற தொட்டியில்விழுந்து, பு. என்கிற குழலால் மறுபடி கொப்பரையைச்சேரும்.

யியி. என்கிற தூக்குக்கோலினாலென்னப்பிரயோஜனமென்றால், ப. என்கிற தொட்டியிலிருந்து வேண்டியதைக்காட்டிலும் அதிகஜலம் கொப்பரைக்குள் பிரவேசிக்காமலிருக்கும்பொருட்டுதான். அதெப்படியென்றால், மு. என்கிற தாங்கியையுடைய இந்த தூக்குக்கோலின் ஒருபக்கத்தில், ரி, என்கிற ஒருபளுவும், மற்றொருபக்கத்தில், லி. என்கிற ஒரு தெப்பக்கட்டையும், தொங்குகிறது. இந்த தெப்பக்கட்டை, வி. வி. என்கிற நீர் மட்டத்தின்மேல் மிதந்துகொண்டிருக்கிறது. கொப்பரையில் நீர்குறையும்போது, தெப்பக் கட்டைத் தாழுமாகையால், தூக்குக்கோலில் அது தொங்கும்; பக்கமும் தாழ பளு கட்டியிருக்கிற மற்றொரு பக்கம் மேலே கிளம்பும். அப்போது, ப. என்கிற தொட்டிக்குள்ளிருக்கும் வு. என்கிற கதவு கொஞ்சம் கிளம்புமாகையால், பு. என்கிற குழலின் வாய்திறந்து, அதினால் அந்த தொட்டியிலுள்ள ஜலம்கொப்பரைக்குள் விழும். இவ்விதமாகவேண்டியவரையில் ஜலம் வந்தஉடனே தெப்பக்கட்டை எப்போதும்போல் கிளம்ப, வு. என்கிறகதவு குழலின்துவாரத்தை அடைத்துவிடுமாகையால், ஜலம் கொப்பரையில்இறங்காமல் நின்றுவிடும்.

நி. கி. இந்த இரண்டு குழல்களுமென்னத்துக்கென்றால், கொப்பரையில் ஜலம் சரியாயிருக்கிறதாவென்று தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டுஇந்தஇரண்டுகுழல்களின்தலையிலிருக்கும் திருகாணிகளைத் திருப்பும்போது, இரண்டாலும் ஜலம்வந்தால் கொப்பரையில் நீர் அதிகமென்றும், இரண்டாலும் ஆவிவந்தால், ஜலம் குறைவென்றும், நி. என்பதினால் ஆவியும், கி. என்பதினால் ஜலமும் வந்தா

※ டகர உருவாகஇணைக்கப்பட்ட இரண்டு மரத்துண்டு அல்லது இருப்புத்துண்டுக்குகீலமென்றுபெயர்.

ல், ஜலம் சரியென்றும் அறிந்துகொள்ளவேண்டியது.

ஞிணி. என்கிறதூக்குக்கோல், ஞு.என்கிற தாங்கியின்மேல் அசைகிறது. ஸிலிண்டருடையபிலடைகீழும்மேலுமாகஅசையும்போது, அந்த தூக்குக்கோலும் அப்படியேஅசையுமாகையால், அத்துடன்சம்மந்தப்பட்டிருக்கிற ழி. ழீ. ழு. என்கிறசூஸ்திரங்களும், ற. என்கிற சகாயசக்கிரமும் வேலைசெய்யும். ஆகையால்இந்தஅசைவுக்கெல்லாம்ஆதிகாரணமாகிய யந்திரம் ஸிலிண்டரின்பிலடையாம்.

இந்த ஸஹாயசக்கிரத்தின்பிரயோஜனமென்னவென்றால், ஸிலிண்டரின் பிலடைஸிலிண்டரின்மேல்புரம் நுனியிலாவது, கீழ்ப்புறம்நுனியிலாவது, சென்றஉடனே முறையேமேல்புறத்திலும் கீழ்புறத்திலும் ஆவிசெல்ல வழி யிராதாகையாலும், வழியிருந்தாலொழிய ஆவி அதற்குள்போகாதாகையாலும்,பிலடை அசையாமல்நின்றுபோம். ஆனால் முதலில் அந்த பிலடையின் அசைவினால் சகாய சக்கிரம் அசையத்தொடங்கினாலும், பிறகு சகாய சக்கிரத்தின் ஜடதத்துவத்தினால்தூக்குக்கோலசைந்து, பிலடையும்கொஞ்சம் சலித்து ஆவிக்கு இடம் விட்டஉடனே, ஆவிபிரவேசித்துபிலடையை அசைக்கும். இந்தசகாய சக்கிரத்தின்இரிசில், ழ. என்கிறகீலத்தில், ழறு. என்கிற கோல்பற்றி ஞிணி. என்கிற தூக்குக்கோலில்சம்மந்தப்பட்டிருக்கிறபடியால், சக்கிரம் சொழுளுந்தோறும் கீலம் சொழுள, தூக்குக்கோலும் கீழும்மேலும் அசையும்.

சிசி. என்கிறகுழலால் ஆவிபெட்டியில் அதிக ஆவி வராமலிருக்கும்பெருட்டு, ஒருதந்திரமுண்டு. அதென்னவென்றால், ஸிலிண்டரில்ஆவிஅதிகமாய்ச்சென்றால் பிலடைப்பலகைவேகமாய்அசைய,சகாயசக்கிரமும், அத்துடன்சம்மந்தப்பட்டிருக்கும். ஙி. என்கிறசக்கிரமும், வேகமாய்ச்சொழுளும். சொழுளவே,ஞி. ஞி. என்கிற்இரண்டுகுண்டுகளும் அதிவெகுவேகமாய்சுழன்றுவிரிய, பி. பி. என்கிறஇரண்டுகணைகளும் மேலே கிளம்பும். அப்படி கிளம்ப, ஞிகீ. என்கிறஇருப்புத்தடிபின். ஞி. என்கிற பக்கம் உயர தீ. என்கிறபக்கம் தழையும். அப்போது, தீடி. என்கிற கொம்பு சி. சி. என்கிற குழலின்மேல் அழுத்தி அதிலுள்ள, ண. என்கிற ஒரு கதவினால் ஆவியை நிருத்தும். இந்த கதவுக்குத் தொண்டைக்கதவென்று பேர். இப்படி ஆவி பிரவேசிக்காமல் நிற்கத்தொடங்கின உடனே சக்கிரங்களுக்கெல்லாம் வேகங் குறைந்து, பி. பி. என்கிற கணைகள் மறுபடி தாழ, ஞி. என்கிற முனையமிங்கி, தீ. என்கிற முனைநிமிர, மறுபடி சுழலின் வாய்திறந்து ஆவி ஸிலிண்டரில்செல்லும். இந்ததொண்டைக்கதவின் பிரயோஜனமெல்லாங்கூடி யந்திரத்துக்கு சமகதியுண்டாக்கும் பொருட்டே.

கொப்பரை தாங்கத்தக்கதைக்காட்டிலும் அதிக ஆவியுண்டானால் அது வெடிக்காமல், வி. கி. என்பதற்கு மேலேயுள்ள கதவு தானாய்த்திறந்து அதிக ஆவியைவெளியில்போக்கும்.

கணிதசாஸ்திரத்தினுடையவும் யந்திரசாஸ்திரத்தினுடையவும், சகாயமில்லாமலும், இவ்வளவுசுருக்கமாயும், எழுதப்பட்டிருக்கும் இந்த வியாசத்தினால் இந்த யந்திரத்தின் சுவரூபம் நன்றாய்த்தெரியாவிட்டாலும், ஸ்தூலஞானமாவது உண்டாகுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்த யந்திரத்தை விசாரிக்குங்கால் நடுவில்வரும் வாதயந்திரம் ஜலாகர்ஷகயந்திரம் முதலானவைகளைக்குறித்தும், இந்த ஆவியந்திரத்தின் உபயோகங்களையும் சரித்திரங்களையுங்குறித்தும், இன்னொருபத்திரிகையில் விசாரிக்கநிச்சயித்திருக்கிறோம்.

லார்டுபேகன்வியாசம்தர்ஜமா.

செலவு.

செல்வம் செல்வப்பொருட்டது. செலவோ, நற்பெயரையும் நற்செயலையும் பொருட்டது. ஆகலின் நைமித்திகச் செலவுகாரிய கவுரவத்தை யளவினதா யிருக்கவேண்டும், ஏனெனில் மறுமைப்பயனுக்கெனில் எவ்வாறோ அவ்வாறே தன்நாட்டுநன்மைக்கும் ஒருவன் தன்பொருளெல்லாம் விரயஞ்செய்யலாம். நியதச்செலவோவெனில்; அது அவனவன் சக்திக்கும் வரவுக்கும் ஆவசிய கத்துக்கும் இயைந்தும், ஊழியர்களின் வஞ்சனைக்கும், துர்விநியோகத்துக்கும் உள்ளாகாமலும், உள்ளதைக்காட்டிலும் பிறர் அதிகமாய் மதிக்கப்பெற்றும், இருக்கவேண்டும். வரவுஞ் செலவுஞ் சரியாயிருக்கவிரும்புவோன், தன்வரவிற் பாதியையும் செல்வவானாக விரும்புவோன், வரவில் மூன்றிலொன்றையும், செலவழிப்பானாக தன் ஆயவியயங்களைக் கவனித்துப்பார்த்தால் மிகக்கனவானுக்குமிழிவாகாது. சிலர் வரவுசெலவை கவனிக்காமைக்குகேவலம் ஊக்கமின்மையேயன்றி, தன்நிலைகுறையக்கண்டு மனம் கிலேசமடையுமேயெனும் அச்சமும்காரணமாயிருக்கின்றது. ரணங்களைச் சோதிக்காது ஆற்றக்கூடுமோ; தன்வேலைகளைக் கவனிக்க முற்றும்அசக்தனாயுள்ளவன் வேலைக்காரர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதுமன்றி, அடிக்கடி மாற்றுவானாக. ஏனெனில்புதியவர் பயத்தில்மிகுந்தும் மோசத்திற்குறைந்துமிருப்பார். ஒருவன் தன்வரவுசெலவு

களை அடிக்கடி பார்க்கக்கூடாதவனாயின், அவன் விரயங்களெல்லாம் நியதமாக்கிவிடுவானாக. ஒருவகையில் அதிவிரயமுள்ளவன் மற்றொன்றில் மிதவிரயனாயிருக்கவேண்டும். எங்ஙனமெனில், உணவிற்சிறந்தவன் ஆடையைச்சுருக்கவும், வீட்டிலழிப்பவன் சவாரியைச் சுருக்கவும்வேண்டும்; ஏனெனில் பலவழியிலும் அதிவிரயம்செய்பவன் அழியாதிருப்பதருமை. கடனடைப்பதில் ஆலசியத்தினாலுண்டாகும் தீமை ஆத்திரத்தாலும் விளையும். ஏனெனில், ஆலசியத்தினால் வட்டியேறினால் ஆத்திரப்பட்டு விற்பதினால் விளையும் நஷ்டம் அதற்குக் குறைந்ததல்ல. ஒருமிக்கக் கடனடைப்போன், சங்கட நிவர்த்தியைக் கண்டுமறுபடியும் கடன்படத் தலைப்படுவான். படிப்படியாய் கடனைத் தீர்ப்பவனேயெனில், அவன் தன்பொருளையுங்காத்து, மிதவிரயத்தையும் அப்பியாசித்து இவ்விருவகையிலும் லாபமடைவான். குன்றுஞ் செல்வமுடையோன் அற்பமானவையென்று யாதொன்றையும் அலக்ஷியம் செய்வது சரியல்ல. சாதாரணமாய் அற்பசம்பாத்தியத்திலும், அற்பமாய்மீத்திக்கொள்வதுமேல். நைமித்திகச்செலவுஎவ்வளவு சிறந்ததாயிருக்கலாமாயினும், மற்றச் செலவுகளைத்தொடங்கினால் நியதமாய் நடத்தவேண்டுமாகிலின்,' அதைத் தொடங்குமுன் யோசிக்கவேண்டும்.

உபநிஷத்து.

தைத்தரீய உபநிஷத்து, பிருகுவல்லீ. இரண்டாம்அனுவாகம்,

“ஓம். பிரும்மவாதம்செய்பவர்கள்சொ
“ல்லுகின்றனர். எதினின்றும் இந்தபூதங்க
“ள் ஜனிக்கின்றனவோ, எதினால் ஜனித்த
“வை ஜீவிக்கின்றனவோ, எதை (ஜீவி
“ப்பவை கடைசியில்) முயன்று அடை
“கின்றனவோ, அதை நன்றாய் அறியவி
“ரும்பு. அது (வெ)பிரும்மம்” என்று வருணன்சொல்லக் கேட்க அவருடைய புத்திரராகிய பிருகு அந்தபிரும்மம் எத்தன்மையதென்று அறிய தவம்செய்துவிட்டு பிதாவினருகில்வந்து அன்னமா பிரும்மமென்றுகேட்க, அவர்மறுபடிதவஞ்செய்துப்பாரென்றார். அவர்மறுபடி தவஞ்செய்தபிறகுபிதாவை நோக்கி பிராணனா பிரும்ம மென்றுகேட்க, அவர்இன்னும் தவம்சவஞ்செய்துப்பாரொன்றார். அங்ஙனஞ்செய்துமறுபடிபிதாவைநோக்கி மனதாப் பிரும்மமென்றுகேட்க, அவர் இன்னம்சற்று தவஞ்செய்துப் பாரென்றார். அப்படியேசெய்து பின்னும்பிதாவைப்பார்த்து ஞானமோபிரும்ம மென்றுகேட்கஅவர்இன்னொருதரம் தவம்செய்துப்பாரொன்றார். கடைசியில் அவர் பிதாவிடம்வந்துஆனந்தமா பிரும்மமென்றுகேட்டு அறிந்து, ஷை ஆருவது அனுவாகத்தில் “ஆநந்தத்தினின்றுமல்ல
“வோஇந்தபூதங்கள் பிறக்கின்றன; ஆநந்தத்
“தினா(லல்லவோ) பிறந்தவை உயிர்வாழ்
“கின்றன. ஆநந்தத்தையே (யல்லவோ)வா
“ழ்வன முயன்று அடைகின்றன.” என்று சொல்லியிருக்கின்றார். இதில் பூதம், ஆநந்தம்,என்கிற பதங்களுக்குப் பலர் பலவிதமாய் அர்த்தங்கொள்வார்கள்.

பழமொழிகள்.

ஐந்திலேவளையாதது ஐம்பதிலேவளையுமோ.
அமேலடியடித்தால் அம்மியும்நகரும்.
அடியாதமாடு படியாது.
அப்பியாசவித்தைக் கழிவில்லை.
அமரிக்கை ஆயிரம்பெறும்.
அரைக்காசுக்குப்போனமானம் ஆயிரங் கொடுத்தாலும் வராது.
அவசரக்காரனுக்குப் புத்திமட்டு.
அழுகுச்கிட்டால் ஆபத்துக்குதவும்.
அளகேசனானாலும் அளவறிந்து, செலவு செய்யவேண்டும்.
அளவுக்குமிஞ்சினால் அமுதமும் விஷம்.
அறப்பேசி உறவாடவேண்டும்.
அற்பனுக் கைசுவரியம்வந்தால், அர்த்த ராத்திரியில் குடைபிடிப்பன்.
அன்பற்றமாயியாருக்குக் கும்பிடுவதும் குற்றமாம்.
அன்றைக்குத்தின்னும் பிலாச்சாயிலும், இன்றைக்குத்தின்னும் கிளாக்காய்பெரிது.
அன்னமிட்டாரைக் கன்னமிடாதே.
அன்னமொடுங்கினால் ஐந்துமொடுங்கும்.
அன்றெழுதியவன் அழித்தெழுதுவானா.
அனுபோகந் தலைந்தால் அவுஷதம் பலிக்கும்.
அறுக்கமாட்டாதவனரையில் ஐம்பத்தெட்டரிவாள்.
அறிவேனறிவேன் ஆலிலைபுளியிலைபோலிருக்கும்.

வர்த்தமானக்குறிப்பு.

லெஜிஸ் லேடிவ் கவுன்சல்.

நமதுதேசத்துக்கு எவ்வளவோநன்மையைக் கருதியிருந்த புகழுடம்பினராகிய இறந்துபோன ஆனரேபில் வ-சடகோபாசாரியர் ஹிர்துக்கள் எழுதிவைக்கும் உயில்களை

சாஸ்திரியமானதுகளாக்க வேண்டுமென்று சிலகாலத்துக்குமுன் லெஜிஸ்லேடிவ் கவுன்சலில் ஒரு பில் கொண்டுவந்தாரென்பது அனைவருக்கும் தெரிந்திருக்குமல்லவா? அவருடைய அகாலமரணத்தால் அந்த யத்தினமும் இறந்து விட்டதென்று நாமெல்லாம் நினைத்திருந்தோம். ஆகிலும் நம்முடையதேசத்தின் க்ஷேமவிருத்தியின் பொருட்டேவெகு காலத்தையும் திருவியத்தையும் செலவழித்த மகாபுருஷராகிய லக்ஷ்மி நரசுசெட்டியார் ஏம்புரல்ஸ்ரீ ககவஷெ கவுன்சலில் மெம்பராய் பிரவேசித்து பிரமாணஞ்செய்தவுடனேதேசத்தின்பொதுநன்மைக்காகதானெடுத்த காரியங்களுக்கெல்லாம் பிராணனாக மதித்திருந்த சடகோபாசாரியர் ஆரம்பித்த நல்லயத்தினம் முடிவுபெறாமல் தூங்குவது சரியல்லவென்று நினைத்து அதை உடனே ஆமோதித்து அதையோசித்து லாவாகச்செய்யும்பொருட்டு ஓர் கம்மிட்டி யேற்படுத்தவேண்டுமென்று பிரஸ்தாபித்தார். அப்படியே அவரோடு சேர்ந்து ஐந்துபேர் அதற்கு கம்மிட்டியாக வேர்ப்படுத்தப்பட்டார்கள்.

தேசத்தின் நன்மையே தங்கள் சொந்த நன்மையென்று இவ்விரண்டு மகாபுருஷரும் கொண்டு தீர்க்கயோசனையின்மீது ஆரம்பித்த இந்த காரியத்தின் சுபாவம் இப்படிப்பட்டதென்றும், அதனாலுண்டாகும் பிரயோஜன மிப்படிப்பட்டதென்றும் அறியப்படாதவர்களையெல்லாம் கவர்ன்மெண்டார் அபிப்பிராயம் கேட்கவே பலர் பலவிதமாக அபிப்பிராயம் கொடுத்தார்கள்.

அந்த பில்லினுடைய தாத்பரியமெல்லாங் கூடி யொருவன் எதையானால் தன் ஜீவதசையில் தானமாய்க் கொடுக்கலாமோ, அதை உயில் மூலமாய்க் கொடுக்கலாமென்பதேயாம். இது தருமசாஸ்திரத்துக்கு எப்படி விரோதமென்று ஜனங்கள் சொண்டார்களோ வென்று நாங்கள் ஆச்சரியப் படுகிறோம். தருமசாஸ்திர முண்டானகாலததில் உயில் என்கிற பதார்த்தமேகிடையாது. அப்போ திருந்திருந்தால்மாத்திரம் அதை சாஸ்திரம் ஒத்துக்கொள்ளவாவது நிஷேதிக்கவாவது கூடும். அது நிசேஷிக்கப்பட்டிருந்தாலொழிய சாஸ்திரத்துக்கு விரோதமாகமாட்டாது, ஆகையால் தருமசாஸ்திரம் உண்டானகாலத்தில் இதில்லாமலிருந்த ஏதுவைக்கொண்டே இது அசாஸ்திரியமானதென்று நிந்திப்பது என்னயுக்தியோ நாங்க ளறியக்கூடவில்லை.

அக்காலத்திலில்லாத இன்னு மனேககாரியங்களை நாம் ஒத்துக்கொண்டு இருக்கவில்லையா? பப்பிளிக்கு ஏலம், ஆர், ஆர்டர் முதலானவை அக்காலத்திலுண்டோ? இன்னும் இவ்விதமான அனேககாரியங்களை யாதொரு சாஸ்திரப்பிரமாணமில்லாமல் கேவலம் வழக்கத்தின்மேலேயே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோமென்று எல்லோர்க்கும் தெரிந்திருக்கிறபடியா லிதைக்குறித்து நாங்கள் விசேஷித் தெழுதவேண்டியதில்லை.

இம்மாதிரியாக இல்லாமல் தருமசாஸ்திரத்துக்குப் பிரத்தியக்ஷவிரோதமாகவும், நம்முடைய க்ஷேமத்துக்கு ஹானியாகவும் கவர்ன்மெண்டார்சட்டங்கள்பிறப்பிக்கும்போது அதற்கு எவ்வளவாவது, ஆக்ஷேபஞ்சேய்யாமல் நம்முடையவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்பதற்கு ஒருதிருஷ்டாந்தம் கூறுவதுபோதுமானதாயிருக்கும். ஜாதிப்பிரஷ்டனுக்குதாயபாகங்கிடைக்காதென்றுஸ்பஷ்டமாக தருமசாஸ்திரங் களிலெல்லாம்முறையிட்டிருக்கையில் அதற்க்குநேரோ விரோதமாக ஒருவன் ஜாதியையாவது, மதத்தையாவது இழப்பதனால் தாயபாத்தியம் போகமாட்டாதென்று ௧௮௫௦-வருஷத்திய ௨௧-வது ஆக்ட்டு பிறபித்தபோது அதை யாக்ஷேபித்தப்பிராணி நமது தேசத்திலொருவருண்டோ? இவ்விதமாக நமக்குப்பிரதிகூலத்தையெல்லாம் ஒத்துக்கொள்வதும், அனுக்கூலத்தையெல்லாம் ஆக்ஷேபிப்பதும், நம்முடைய சுபாவமாய் விட்டதல்லவா?

உயிலை யனுமதிப்பதனால் சாஸ்த்திரப்படி வார்சுகளுக்குள்ள பாத்தியத்துக்கு ஹானி வருமென்பதையே முக்கியமான ஏதுவாகபலர்சொல்லியதுபழுதைப்பார்த்துபாம்பென்று பயப்படுவதுபோலும், எதை தானமாயக் கொடுக்கலாமோ அதை உயிலாலுங்கொடுக்கலா மென்பது அந்த பில்லின் கருத்தென்றுஅவர்க ளறிந்திருந்தால் இவ்வித ஆக்ஷேபத்துக்கு இடமிருந்திராது. பிதுரார்ச்சித ஸ்தாவரத்தை தானமாய்கொடுக்க அதிகாரமில்லாதவனுக்கு உயிலால்கொடுக்க இந்த ஆக்ட்டினால் அதிகாரமுண்டாகப்போ கிறதில்லை. சுவார்ச்சிதத்தை உயிலால் கொடுக்க க்கூடாதென்று நிர்ப்பந்திக்கும் பக்ஷத்தில் ஸ்தாவரம் வாங்காமல் ஜங்கமத்தை சீவதெசயிலேயே தானமாயக்கெடுத்துவிட்டுவார்சுகளைமோசஞ்செய்வதற்கு தருமசாஸ்திரந்தான் எபபடிதடையாகும். ஆனால் தருமசாஸ்திரத்தைக்காட்டிலும் இந்தஆகட்டினால் அதிகமாய் ஒன்றும் கிடைக்காதபக்ஷத்தில் இது என்னத்துக்கென்று ஒரு சங்கை யுண்டாகலாம். ஆகிலும் சற்றுயோசித்தால் அதுநிவர்த்தியாகிவிடும். ஒருவன் தரும சாஸ்திரப்படிக்குள்ள வார்சுகளில்லாமல் இறந்துபோ

கும்பக... ல் உயில் செல்லாதென் றேமா கில் ஒருவருக்கும் பிரயோஜனமன்றி யவன் சொத்தைத் துரைத்தனத்தார் வாயில் போட்டுக் கொள்ளும்படி நேரிடுகிற தல்லவா? இந்த துன்பத்தை நிவர்த்திக்கிறதற்காகவே இந்த பில் கொண்டு வரப்பட்டதென்று அறிந்துக்கொள்ள அசக்தாளாகஅதையாக்ஷேபித்தது நம்முடயதேசத்தின் துரதிஷ்டந்தானோகாலத்தின்கொடுமைதானோ தெரியவில்லை. இன்னமும் நமக்கு நல்லகாலமிருக்கிறதென் பதற்கு லக்ஷுமிநரசுசெட்டியாருக்கு பிரகிருதபதவி கிடைத்ததே ஒரு பெரிய நிதர்சனமாயிருக்கிறது.

ரெஜீஸ்திரேஷன் ஆக்ட்டு.

இனி தஸ்தவேஜுகளெல்லாம் ரெஜிஸ்தர் செய்யவேண்டுமென்று ஆக்ட்டுஏற்படப்போவதாய் வெகுநாளாயுண்டாயிருந்த பிரஸ்தாபம் முடிவுபெற்றது. கஅகூசு(ஞ)த்து கசு-வது ஆக்டினால்இதுவிதியாகிவருகிறவருஷம் முதல்கொண்டு இதுவியாபாரத்தில் வரவேண்டியதாகிவிட்டது. அதுமுதல் நூறுரூபாய்க்கதிகமதிப்புள்ள நிலங்களைப்பற்றியசகல தஸ்தவேஜுகளும் ரெஜிஸ்தராகவேண்டியது விதாயகமாயும், மற்றதை ரெஜிஸ்தர்செய்வது ஐச்சிகமாயுமிருக்கும். இப்படி ரெஜிஸ்த்ராகும் தஸ்தவேஜகளை வியாச்சியமில்லாமலே நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம். இதினால் பிரயோஜனமெப்படி யிருந்தபோதிலும் அநேக சில்லரைவெள்ளைக்காரருக்கும், பாங்கிக்காரருக்கும், உத்தியோகங்கள் கிடைக்குமென்பதில்சந்தேகம்தோன்றவில்லை.

மதிராஸ்யூனிவர்ஸிடி.

கடந்த ஏப்பிரல்மீ ககூஉ செனெட்டார்சேர்ந்த சபையில் பலருக்கு பி. எ; பி. எல்; பி. சி. இ; சர்ட்டிபிகேட்டுகள் கிடைத்தது

பி. எ. வாங்கியவர்கள்.

பாஷியம் அய்யங்கார்.
ஹரிராயர்.
ரகுநாதராயர்
ரத்தினவேலுமுதலியார்.
நல்லதம்பிமுதலியார்.
நரசிம்மாச்சாரியார்.
பத்மநாபபிள்ளை.
கிருஷ்ணராயர்.
சுப்பிரமணிய அய்யர்
கிருஷ்ணமாசாரியர்.
சேஷாசாரியர்.

பி. எல். வாங்கியவர்கள்.

ரெஜினால்டு. தாம்ஸன்.
எட்மண்டு. ஸ்நெல்.

பி. சி. இ. வாங்கியவர்.

சுப்பிராய ஆசாரியர்.

பி. எல். பரிக்ஷைக்கு ஹிந்துக்களில் ... போயிருந்தும் அவர்களுக்கு சர்டிபி... கிடைக்காமல் போனது புதுமையாயிரு...ன்றது. இப்போது சர்டிபிகேட்டு வாங்... இருவரைக்காட்டிலும் பலமட்ங்கு அதிக...த்தியும் சக்தியுமுள்ள ஹிந்துக்களும் பரீக்ஷைக்குப் போனார்களென்பதுஎல்லோருக்குந்தெரியும். இங்கிலாண்டில் பாரிஸ்டர் சர்டிபிகேட்டுப் பெறுவதற்கு மூன்றுவருஷம் சத்திரசாப்பாடுதான் முக்கியயோக்கியதை. பாரிஸ்டர்களில் சிலர் சொந்தபிரயாசத்தால் படித்துக்கொண்டபோதிலும், அந்தச் சர்டிபிகேட்டுக்குப் படிப்புவேண்டியதில்லையென்பதற்கு இவ்விடத்துக்கு வரும் பாரிஸ்டர்களில் பலர் பிரத்தியக்ஷ சாக்ஷியமாயிருக்கிறார்களல்லவா? இப்படிப்பட்ட பாரிஸ்டர்கள் நம்முடைய கோர்ட்டுகளில் பிரவேசிக்கும்போது இந்ததேசத்து லாக்களிலாவது, சாஸ்திரங்களிலாவது பரிக்ஷைகொடுக்கவேண்டிய ஆவசியக மில்லாமலிருக்கிறது. நமக்கோவென்றால் பலவருஷம் ராவும்பகலும் பேதமன்றியுழைத்துபரிக்ஷைக்குப்போனாலும்தப்பிப்போகும்படி நேரிடுகிறது. தங்கள்விருத்திக்குநம்மை விரோதிகளென்று நினைக்கும்பாரிஸ்டர்களே நம்மைபரீக்ஷிப்பவர்கள். ஆகிலும் அவர்ளுக்கு அதுவும் வேண்டியதில்லை, நமக்கு இதுவும் போதாது. அவர்களில் சுவஜனமென்கிற அபிமானமுண்டு. நமக்கோநம்மவர்களைப்பகைப்பதே தர்மமாயிருக்கிறது. நம்மை நாமே மதிக்கக்கற்றுக் கொண்டாலன்றி நம்மை அயலார்மதிக்கமாட்டார்களெனபதற்கு "தன் பிள்ளையைததான் குட்ட பிறருங்குட்டுவார்" என்கிறபழமொழியேசாக்ஷி.

௧௮௯௪ ௵ ஏப்பிரல்மீ ௨௭௨ அகவிலை.

சரக்கு.	அகல அங்குலம்.	பவுண் ராத்தல்,	புடவை க-க்கு விலை ரூபாய்.		
காரிகம் லாங்கிளாத்து....	௩௯-௪௦	௭ - ௦	௯	௧௩	௬
,, ,,	௦	௮ - ௦	௧௧	௪	௦
,, ,,	௦	௯ - ௦	௧௨	௧௦	௬
,, ,,	௪௪-௪௫	௭ - ௦	௧௦	௧௧	௬
,, ,,	௦	௮ - ௦	௧௨	௪	௦
,, ,,	௦	௯ - ௦	௧௩	௮	௦
,, ,,	௪௯-௫௦	௧௦ - ௦	௧௫	௧௨	௬
,, ,,	௫௪	௧௧ - ௦	௧௬	௧௩	௬
ஜாகோனெட்டு...	௩௯-௪௦	௨ - ௦	௪	௧	௧
,, ,,	௦	௩ - ௦	௪	௧௪	௦
,, ,,	௪௪-௪௫	௩ - ௦	௫	௪	௦
,, ,,	௪௯-௫௦	௩ - ௧௦	௬	௫	௬
,, ,,	௫௩-௫௪	௩ - ௧௪	௭	௦	௪
மாடபாளயம்..............	௩௨	௩ - ௦	௪	௧௧	௦
மல்........................	௪௦	௧ - ௮	௨	௮	௬
,, ,,	௪௪	௨ - ௦	௩	௬	௦
,, ,,	௫௯	௨ - ௮	௪	௩	௬
,, ,,	௫௪	௨ - ௧௨	௪	௧௦	௩
,, ,,	௦	௩ - ௦	௫	௧	௦

	ரூபா.	அ.	ப.
பஞ்சு திருநல்வேலி பாரம்.	௩௧௦	௦	௦
ஷை மேற்கித்ததும் வடக்கித்ததும் ,, ...	௩௩௦	௦	௦
,, கோயம்புத்தூர், சேலம். ,, ...	௨௯௦	௦	௦
காபிக் கொட்டை மைசூர் ௧-ராத்தல்	௧௨௦	௦	௦
,, சேலம், ,, ...	௧௩௫	௦	௦
அரிசிமுட்டை	௪	௨	௦
தோல் முதல்தரம் சராசரி ௭-ராத்தல் ௱-க்கு ...	௧௪௦	௦	௦
வெள்ளாட்டுத்தோல் சென்னைப்பட்டணம் சராசரி ௧௪-ராத்தல்.	௯௫	௦	௦
,, ,, ௧௨-ராத்தல்.	௮௦	௦	௦
வெளியிது ,, ௯௦ ராத்தல்.	௬௫	௦	௦
டெஜன் ஒன்றுக்கு செம்மறி ஆட்டுத்தோல் சென்னைப்பட்டணம் சராசரி ௧௧-ராத்தல்	௫௯	௦	௦
,, ,, ௯-ராத்தல் ...	௪௯	௦	௦
,, ,, ௭-ராத்தல் ...	௩௯	௦	௦
வெளியிது ,, ௭-ராத்தல்...	௩௫	௦	௦
எருமைக்கொம்பு ௧௧௨. ராத்தல்	௧௪	௦	௦
மான்கொம்பு ,, ...	௬௫	௦	௦
நீலம் உயர்ந்தது கடப்பை மணங்கு	௬௨	௦	௦

	ரூபா.	அ.	ப.
ஷை சாதாரணம் ,, ,,	௫௪	௦	௦
ஷை நெல்லூர் ,, ...	௪௦	௦	௦
அவுரி வேலூர் ,, ...	௫௫	௦	௦
,, புதுச்சேரி ,, ...	௩௮	௦	௦
நல்லெண்ணெய் பாரம்..	௭௭	௦	௦
மணிலாகொட்டை எண்ணெய் ,, ...	௫௨	௦	௦
பெட்டிலுப்பு ,, ...	௪௫	௦	௦
எள்ளுமுட்டை. ...	௭	௧௦	௦
ஆளிவிரை பாரம்... ...	௬	௦	௦
மணிலாக்கொட்டை.,,...	௧௬	௦	௦
சர்க்கரை உயர்ந்தது...	௩௫	௦	௦
,, சாதாரணமானது ...	௩௪	௦	௦
வெல்லம்...	௩௨	௦	௦
மஞ்சள்...	௩௦	௦	௦
செம்மரம்...	௫	௧௨	௦
தேன்மெழுக்கு...... ...	௨௮௦	௦	௦

பத்திரங்கள்.

நாலுவட்டி. ௪வ-முதல். ௫வ-தள்ளு

ஐந்துவட்டி. ௪வ-முதல். ௫வ-வட்டம்.

ஐந்தரைவட்டி. ௧௨௧-முதல். ௧௩௨வட்டம்.

மதிராஸ்பாங்கி.

ஷேர் ௧௧௭-முதல். ௧௩௦-வட்டம்;

சென்னப்பட்டணம்,—தத்துவபோதினி அச்சுக்கூடத்தில், கா. தெய்வசிகாமணி முதலியாரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.